

Hele vil det imidlertid, som sagt, for mit Bedkommende ikke være noget stort Offer at gaa ind paa det omhandlede Endringsforslag til § 8. Kan Samstemning derved, isøvrigt opnaas, saa kan jeg meget godt, gaa ind paa det, og jeg vil i saa Fald bede det ærede Thing om ogsaa at vedtage det.

Hasle: Foraauidt den ærede Ordfører ligefrem har rettet et Spørgsmaal til Mindretallet om dets Stilling til Lovforslaget, skal jeg aabent udtale som min Mening, at den foreslaaede Lov vil være et Fremffridt endog saa i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og at jeg derfor baade selv vil stemme for Lovforslaget og vil tilraade Thinget at stemme for det. Men jeg maa tage det Forbehold, for det Tilfælde at Lovforslaget kommer her tilbage igen i den Skikkelse, som jeg ganske vist snarest har ønsket, at det skulde faa, og som jeg anser for den heldigste, at jeg saa naturligvis ikke kan være bunden til at skulle stemme imod, hvad jeg anser for at være det Bedre. Jeg har allerede ved 2den Behandling udtalt, at det, der tilsigtes ved nærværende Lovforslag, efter mit Skøn naas paa en langt bedre og fyldigere Maade ved den Skikkelse af Forslaget, hvori det kom hertil fra det andet Thing, og naar jeg er kjender dette, da maa jeg naturligvis ogsaa holde mig til det, som jeg anser for at være det Bedste.

N. Rasmussen: Jeg skal ikke nu nærmere udvikle min Ansæelse om Offers Berettigelse eller Ikke-Berettigelse, eller dette Spørgsmaals Historie; denne Sag er jo omhandlet saa tidt, at jeg ikke idag behøver at komme ind paa den. Men jeg vil overfor den ærede Ordfører, der jagde, at § 9 begyndte med at udtale, at Offerpligten var bortfalden, gjøre den Bemærkning, at jeg kun kan forstå § 9 saaledes, at den omtaler Offerpligten som bortfalden i Henhold til § 8. Offerpligten er altsaa derefter kun bortfalden for Skolelærernes Bedkommende paa samme Maade, som den efter § 8 er bortfalden for Præstens Bedkommende, d. e. efter min Mening som Noget, der kan fremtvinges. Til yderligere

Begrundelse af min Ansæelse om, at Offerpligten ogsaa efter § 8 ligefuldt endnu paahviler Befolkningen, skal jeg henvise til Forhandlingerne i Folkethinget. Den tilsvarende Paragraf i det af Folkethinget vedtagne Forslag, nemlig § 16, begyndte oprindeligt ligesom § 8 i nærværende Forslag; men det blev da ved Sagens 2den Behandling udtalt, ligesom for Flertallet i Folkethinget, at ogsaa efter det Forslag, vilde Offerpligten egentlig vedblive, da der kun stod, at Offer ikke maatte erlægges i Kirken. I Henhold hertil blev der, for at forebygge al Misforstaaelse og for at udtrykke Flertallets Mening saa fuldstændig som mulig, ved Sagens 3die Behandling, dersteds udtrykkelig indsat, at Offerpligten bortfaldt, saa at det altsaa kom til hedde: „Al Dferring i Kirken og al Offerpligt til Præsten bortfalder.“

Ordføreren: Jeg vil blot svare det ærede Medlem for 2den Kreds, som sidder bagved mig (Hasle), at, dersom Lovforslaget kommer tilbage hertil i en saaledes forandret Skikkelse, som han hentydede, til, vil dette jo være ensbetydende med, at det ikke kommer nogen Vei i denne Samling, og det Forbehold, som han tog, var altsaa forsaavidt ganske ligegyldigt. Naaget det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen) derhos ikke erklærede, at han, ifald man vedtog hans Endringsforslag, ogsaa vilde stemme for Lovforslaget, maa jeg dog antage det for at være hans Mening, siden han ikke udtrykkelig erklærede sig derom i Modsetning til sin Stælle i Udvalget. Jeg kan forresten gjerne give ham Ret i, at det havde været heldigere, om der havde staaet i § 8, som den isøvrigt er vedtagen her, ikke blot at Dferring til Præsten paa Alteret, men ogsaa at al Offerpligt er affkaffet, og det er mulig en Feil fra min Side, at det ikke er kommet til at staa i Paragrafen, men det er jo i alt Fald en Retstelse, som, hvis kun den blev foretaget af Folkethinget, ikke vilde lægge Lovforslagets endelige Vedtagelse i Landstinget den allermindste Banskæltighed iveien. Saaledes som Sagen staaar, vil jeg, som før udtalt, nu stemme for Mindretallets Forslag, som de foreligger, i det